

- ΧΕΡΙΑ -

Μοιάζει τραγούδι - μα είναι της ψυχής μου οι θρήνοι,
σαν ένα δίκτυο που μέσα του με κλείνει,
ψάχνοντας διέξοδο να εκφραστεί, ένα αδυσώπητο κι ανείπωτο 'γιατί'.

Το κάθε νόμισμα έχει πάντα δύο όψεις
και στην περίπτωση αυτή, δίστανται οι απόψεις.

Πολλοί αμφιβάλλουν ή δεν κατέχουν, ποιος είναι αλήθεια ο σκοπός,
που τα χέρια τους, τα έχουν.

Τα χέρια φτιάχτηκαν για να χαϊδεύουν, για να κρατούν, να σφίγγουν
και για να προστατεύουν.

Μα εσύ τα έχεις, να με πονάς, με μια κρυφή ικανοποίηση,
πως είσαι εσύ ο δυνατός, εσύ που με χτυπάς!

Και δε λυπάσαι, γιατί κι εσύ, δεν έπαθες και τίποτα,
που έτρωγες ξύλο αλύπητο, σαν ήσounα παιδί.

Κι αν καταλήγεις να με χτυπάς, είναι γιατί εγώ σε προκαλώ,
που δεν καταλαβαίνω, δε συμμορφώνομαι άμεσα - όταν μου μιλάς.

Γιατί πιστεύεις, πως το παιδί, πρέπει να ξέρει, ποιος είναι ο αρχηγός,
ποιος έχει την πυγμή!

Σου είναι πιο εύκολο, με μια σφαλιάρα, να επιβάλεις ότι θες,
μόλις το χέρι σου σηκώσεις, να προκαλείς τρομάρα.

*Τα χέρια φτιάχνουν και δε χτυπούν, τα χέρια αγγίζουν, αγκαλιάζουν, αγαπούν.
Τα χέρια φτιάχνουν και δε χτυπούν, τα χέρια γίνονται φτερά, ψηλά πετούν.*

Τα χέρια χτίζουν, τρέχουν στα πλήκτρα, τα χέρια γίνονται σκιές
και χάνονται στη νύχτα.

Τα χέρια πλάθουν, δημιουργούν, σμιλεύουν πέτρες, μάρμαρα,
με σχέδια και χρώματα καμβάδες κεντούν.

Για όσους δε βλέπουν ή δεν ακούν, τα χέρια γίνονται λαλιά,
γίνονται μάτια της ψυχής και σε οδηγούν.

Κι άμα πεινάσεις, ψωμί ζυμώνουν κι άμα διψάσεις, τα κάνεις χούφτες
κι απ' το κρύο νερό παγώνουν.

Χέρια εργαλεία, σκάβουν τη γη, χέρια εργάτη που παλεύει
- για την παραγωγή.

Χέρια σκασμένα και ροζιασμένα, χέρια κουπιά που αρμενίζουν,
χέρια στη θάλασσα βρεγμένα.

Όπως κι αν είναι μπορούν ξανά, να με κρατήσουν τρυφερά,
να γίνουνε φωλιά.

Να μη φοβάμαι, που πλησιάζουν και τα δικά μου μικρά χέρια,
μ' εμπιστοσύνη, μέσα τους να κουρνιάζουν.

Έλα κοντά μου, πιάσου από μένα, τις πληγές σου θα γιατρέψω
κι όλα θα' ναι περασμένα.

Γιατί να ξέρεις, πιο μαγικά και πιο πολύτιμα και πιο ιδανικά,
είναι τα χέρια τα δικά μας - χέρια παιδικά.

*Τα χέρια φτιάχνουν και δε χτυπούν, τα χέρια αγγίζουν, αγκαλιάζουν, αγαπούν.
Τα χέρια φτιάχνουν και δε χτυπούν, τα χέρια γίνονται φτερά, ψηλά πετούν.*

Τα χέρια φτιάχνουν και δε χτυπούν, τα χέρια ενώνονται και όλα τα νικούν.

Με την ευγενική προσφορά των:

Στίχοι (εμπνευσμένοι από το τηλεοπτικό σποτ της εκστρατείας του Συμβουλίου
της Ευρώπης κατά της σωματικής τιμωρίας): **Βασιλική Μανώλη**
Μουσική και ερμηνεία: Το ελληνικό χιπ-χοπ ντουέτο **OMINUS & DJ "S"**